

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Kedd

46. szám.

Pest, június 12-kén 1849.

E lap megjelenik minden nap este, vasárnapot kivéve.

Előfizetés mai naptól december végeig Budapesten házhozadással 5 fr., vidékre postán borítékban 6 fr. p. p.

Hónapos előfizetés csak helyben, s a hónap első napjától kezdve fogadtatik el.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban (Országút Kunewalderház) és minden postahivatalnál.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp.

Egyes szám ára 3 kr. pp.

Annak van a világon a legsiralmasabb állapota, ki az ország állásáról a Közlönyből akarna valamit kiböngészni.

Üresség és haszontalanság, pedig egy lap, melly most nagyobb mennyiségben, minden helyen megfordul, meggondolhatná, milly kötelességei volnának ez időben a közönség irányában.

Az alvidéken a dolgok újra a legkomolyabb szint vették fel.

Állítják, hogy Jellachich, a rácok, Nugent, s tán Puchner egyesültek, s átkelvén a Dunán, Bácsmegyét ellepték.

Perczel egyszerre körülvéve érezte magát, szerencséjére azonban a nyolczadik bataillon vitézsége a magyar serget megmentette; csak hogy a legnagyobb áldozat mellett.

Perczel Verbász felé vonta magát.

A baj nagy és komoly, s az ember a jó reményről is kétségeskednék, ha a sors Bemet nem adta volna nekünk.

Mi egyet nem foghatunk meg, hogy Bem megjelentekor mért nem adatott át neki azonnal mind a három hadtest.

Mi elismerjük minden ember érdemét.

De Bem a csillagok között a nap. Mi tudjuk azt debreczeniekül, minő vigasz volt nekünk e dicső férfiú azon napokban, mellyeknek emléke oly szomorú.

Temesvár, Gyárváros jun. 9.

Temesvár előtt egy kis előrsi csata volt, tegnap a bécsi kapunál több század gyalog, és dicsőségek kitértek, az ágyuzás erősen megkezdődött, és már a temetőig előnyomultak, de midőn azt hallották: hogy „szuronyt szegezz! — előre“ akkor

nyulakként futottak vissza, az 58-ik zászlóaljából 2-tőt veszítettünk, az ellenségből többen maradtak a csatatéren. Gróf Vécsei személyesen jelen volt a csatázásnál; a váról naponta szöknek át hozzánk.

Csányi László.

A közlekedési miniszter Csányi László talpig derék becsületes ember, hű és tántoríthatlan hazafi, nagy buzgalmu, s fáradhatlan kezű hivatalnok. —

És miután ennyire megdicsértük volna s miután mindenki tudja, hogy halandó ember nincs hiány és gyarlóság nélkül, reméljük, nem igen lesz ember, ki megaprehendáljon ránk, hogy a kákán is csomót kerestünk, hogy még Csányi Lászlóban is hibát találunk.

Csányi Lászlónak egy fő, főbb, s legfőbb hibája az, hogy emberfém...

Ő ebben a részben egy második Mészáros, kit önválasztotta emberei egymásután hagytak cserben. —

Mint őszinte és becsületes ember azt hiszi mindig, hogy a ki előtte az őszinte és becsületes ember arcát felveszi, már fenéki tejfel.

Emlékezzünk vissza a mult nyárra. Ekkor Csányi a lehetőségig mindent elkövetett, hogy sergeink fővezére Ottinger generál legyen:

És csalattatott-e meg ember valaha csufosabban, mint épen ő?

Hanem az ember, ki a sok hallomás után maga is meghallja másoktól saját hibáit, szükséges volna, hogy a vett leczkéken egy kevésse okulna.

És a nélkül, hogy mi távolról akárkit is Ottingerhez hasonlitanánk, nagyon ajánlatos tanácsnak tartjuk a miniszter urra nézve, ha bureauja rendszerében élesebb szemüveg használatára szoktatná magát.

A Közlönyben kijött az egész névsor. Mi nem ismerjük a személyzetet, s csak mások után mondhatjuk, hogy kevesek kivételével mind olyan egyének, kik itt Pesten maradtak, sőt hogy többen azok közül az ellenség alatt tetleges szolgálatban is állottak.

De nem akarunk mi senkiben sem bűnököt felfedezni, mi csak azt kérjük, ha valljon a forradalmi, republicanus és democratá kormányának lehet-e oly indifferensnek lenni, hogy egész bureaujában a legszabadabb elvtű ember Kovács Lajos legyen az, ki magát és pártját Debreczenben girondistáknak nevezé.

No, de még ez sem baj.

Hanem hogy Berde Móses legyen azon bureauban miniszteri tanácsos, az több, mint a mit a jóézés eltűrhetne.

Berde Móses, Csányi mellett, midőn Erdélyben biztos volt, szinte mint vice-biztos működött.

Csányit ott ezen ember körülvette, behízelgette magát nála, mert ahhoz nagyon ért, mert azelőtt is hű ügyvivője volt az erdélyi aristocratiának.

Csányi a két szinű embernek hitt, s kinevezte őt miniszteri tanácsosnak.

Berde Mósest!

Nyájas olvasó, ha történetesen olvastad tegnap kiadott számunkat, emlékezz vissza, s gondold el, minő ember ez a Berde Móses.

Közlöttük egész terjedelmében beszédét, mellyben pattogó phrasissokkal küzd a mellett, hogy Háromszék spártai népe adja alá magát Puchnernek, fogadja el az unbedingte unterwerfungot, tegye le fegyverét, s engedje meg, hogy a nemzet kiirtassék, mert ezt a gubernium mondja, mert a decretumot Mikó Imre írta alá, ki soha sem csalt!

És mikor írta a levelet a gubernium?

Midőn a császáriak Kolosvárt elfoglalták, midőn Kolosvár azon állapotban volt, mellyben Pest januártól aprillisig.

Azt tette Berde Móses, mit tettek volna azok, kik a megyében, melly még meg sem adta magát, arra izgatták volna, hogy Havas és Babarcsi rendeletei elfogadtassanak.

A beszéd, mellyet tegnap közlöttünk, s mellynek autenticitásaért, ki ezt nekünk beküldte, a képviselőház egyik tagja, felelni fog; a beszéd olyan, hogy Berde Mósest akár a véstörvények elébe lebet állítani.

Ez kár volna, nem érdemes rá, mindig köpenyforgató volt.

Igen de ellenkezőleg az következzék-e tehát, hogy Berde Móses tanácsossá neveztessek-e ki a közlekedési osztályban?

Oh forradalmi, oh republicanus, oh democratá tagja a miniszteriumnak!

Köszönetet mondunk a felvilágosításért, de megvalljuk, nem sokat okultunk belőle.

A cikk, mellyet a jelen közlemény megczafolni akar, azt igyekezett megmutatni, hogy a véstörvényeszek nem felcletek meg hivatásuknak a szegény emberekkel hamar végzetek, a nagy urakat pedig a végtelenségig engedék replicáztatni.

A levélvivő ember historiája valóban csak kísérlet volt, mert a bűntény nem volt egészen befejezve, de mi nem ebben keressük a fontosságát, s nem szeretünk stylusgyarlóság miatt vitába ereszkedni.

Ime a történet:

Schlick táborából egy tiszt, tán maga Schlick Kassáról futván, egy rá nézve igen érdekes dolgokkal terhelt ládát hátrahagyott.

Rima-Szombatban az említett tiszt összejö Huzsth Gáborral, kivel hamar ismeretséget kötött.

A tiszt 100 pengő forintot ígért Huzsth Gábor uramnak, ha egy levelet elvisz s arra a kérdéses ládát elhozza.

Huzsth Gábor az ajánlatot elfogadta, hanem több esze volt, mint mások gondolták.

És felkeres egy közönséges embert, s csekély bér mellett rá bizza az egész commissiót.

Erősítik, hogy ezen ember tulajdonképen nem is tudta, mi van a levélben, nem is tudta, hogy az egész az ellenség részére történik.

Ezért nem is volt előrevigyázó: s rajta kapván, a tekintetes nemes nemzeti s vitézlő N. kállói törvényszéktől ágyonlövetett.

Igy beszélték el előttünk a történetet.

Huzst Gábor uram pedig a golyó elől, melyet ő érdemelt, szerencsésen megmenekedvén, a kapott százforintnak pedig nagyobb részét magának tartván, mai szent napig simogatja szép alakú hasacszkáját.

~~... az azonos elidőre az ez mit a szegény emberrel elkövettek, s mit elkövettek Inkel Eduard ő nagysága ellen?~~

Megengedjük, hogy az első baj onnan származott, hogy a kormány, vagy ki, közbeszólt.

De hát aztán később? Világos, hogy addig huzták halasztották, míg semmiből semmi sem lett. —

Inkel Eduárdot úgy tekinteni, mint osztrák hadi foglyot, a botrányok botránya. Ez iránt időnyerés végett a kormányhoz firkálgatni, szántszándékos akadályoztatása az igazságszolgáltatásnak.

És ugyan micsoda tanú vagy körülmény lehetett az, mely csak egy Balassagyarmatról hozható tanúval leendett hebizonyítható?

Egy ember, ki hazája ellen harezol, népünket öli, s tett közben megfogatik, mit hozhat neki mentségére Balassagyarmatról akurki is?

Igy soha senkit a büntetés el nem érhet, mert csak olly helyekről kell tanukat nevezgetnie, mely az ellenség kezében van.

Egyébiránt a cikk, melyet Schné László czáfolni akar, koránsem a kállói törvényszék eljárásai ellen van irányozva.

Ott arról volt szó, hogy az Amnestia az újabb történetek után nem czélezterü, nem javalható.

A nép méltán azt mondhatná: Ime most, midőn az urakra kerül a sor, közböcsánát hirdettetik, azokat pedig, kik közülünk vétkeztek, minden ceremonia nélkül fölbövezték.

Igaz, rossz argumentatio volna így beszélni, de

külszin az embereket könnyen e gondolatra viheti.

Szép igazság volna: a midőn a levélvivő szegény ember, a nyomoru Mureczki s aztán azon zsidó, kit egy őrnagy, mint hivatalosan írta, utólagos jóváhagyás reményében felakasztatott, a midőn a legirtózatosb bűnösöknek, kik nem egyes fekélyei volta a hazaárulóknak, hanem hatályos kóranagy, honnan százczerek veszte származott, visszatérnének, s kevés idő mulva még tán hivatalba is jöhetnének.

Pest junius 12.

Bácsme gyét ellenség fenyegeti; az, hogy Titel körül nevezetes rácz erő szedi össze magát, bizonyos.

Ha Bácsme gyét rácz-horvát invasio fenyegeti a Bánátnak oka van remegni.

A torontáli népnek joga van követelni a kormánytól, hogy a Bánátot oltalmazza. A bánáti s bácsi hadviselést érintlenül hagyom. A polgári rendtartást és a nemzetöri organisatiót illetőleg merem mondani, hogy semmi sem történt. Pedig Torontálban a mostani viszonyok közt a legjelesebb nemzetörséget teremthetni.

És ezen nemzetörséget többnyire a német ajku nép alkotná. A német ajku nép a Bánátnak nem harezol politikáért, principiumért, hanem tüzhelyéért. A német ajku nép így okozkodik: A ráczok gazdálkodását láttuk. Az nem állott egyébben, mint rablásban, pusztításban; uralmuk alatt stabilis állapot nem gondolható. Ők nem képesek egy provinciát, de még egy falt sem kormányozni. Isten hozta a magyarokat, kik alatt személy- és vagyonbátorságot élvezünk. Velük tartunk, velük érezünk, velük osztozunk jó s bal sorsban. Akarjuk hinni, hogy a vitéz magyar a kormányzáshoz is ért, hogy fel tudja használni a torontáli nép erkölcsi s anyagi erejét arra, hogy a ráczok a Bánátot soha többé ne pusztíthassák.

Mert ha a rácz másodsor találna betörni, s sikerülne Torontált elfoglalnia, a német is halál fia lesz úgy mint a magyar, a kivel tart.

Illy gondolatokkal kel fel a német reggel és illy aggodalom közt nyugszik le estve. A német a szabadságot tudja becsülni, de minden előtt a biztos állapotot.

Dicsérem az eszt; mert a szabadságot éh gyomor mellett nem dicsérheti. A kormány látva a német ajku nép ösztönét, a lefolyt hat hetet, a mióta a ráczoktól megtisztult a Bánát, arra fordította volna, hogy a torontáli németiség mint védsereg organisálta volna magát. Költségbe nem került volna, mert oda nem kellenek drágán fizetett őrnagyok; hanem népszerű rendezés falunként megtermi az eredményt.

Itt száz, ott öt száz fegyverfogható ember van a faluban, ki élethalálra kész harezolni a rablók ellen. A sok buzáját, lovát és egyéb jószágát védendő nem szorul lelkesítésre.

De tudni s látni akarja e nép, hogy komoly a szándék, és hogy a lefolyt események gyümölcsei nem fognak a nemes emberek által monopolizáltatni. —

A megnyert népet bizodalomban kell megtartani, keressen és válasszon a kormány olly organumokat, melyek által magát a néppel összeköttesse, mert még jelenleg a torontáli nép nem talál különbséget a volt, és a mostani nemesek administratiójában.

A torontáli nép még egyre látja, hogy a nemes ember monopolizálja a hivatalt. pedig a nemesek közt sok kitünő talentum van; van ollyan ember is, a ki képes lett volna rendet behozni s bizodalmat, hogy a torontáli nép a magyar állapotok maradandóságában bizhatnék, mediocris embereket azért, mert nemesek, hivatalba tenni, s jeles talentumokat kihagyni, mert nem nemesek koponyájában honosultak, ez idő szerint vétek; mert a nemesek, mint osztály, nem képesek a népet vezetni.

Őket a nép nem szereti, — kettőt szükségel Torontál:

1-ső czélszerűen organisált védsereg, kivált a német ajku népből, mely vagyonságban és tetterőben fölülmulja még a torontáli proletarius magyart is és hazafiságban jelenleg a törzsökös magyarnál alább nem akar állani.

2-dik népszerű institutiók honosítása, látható sikerrel. Isten és ember előtt felelős a kormány, ha a Bánát egy másodsori invasióknak prédánl esnék védtelenül.

Bánáti.

Ó-budai hajógyársziget, jun. 9-kén.

Szerkesztő!

Kétszeresen érdekesek lehetnek soraim az olvasó magyar világra nézve. Elsőben, mert ünnepegyről írok, mit a táblabíró-világ, Helmezy által rá kapatva, mohón nyelend el; osztán meg, mert külföldről, a budai hajógyárszigetből írok, mit ön s társai hermeticus elzárottságukban még nagyobb örömmel fogadandnak. Meg ne ütközzék, ha levelemet későn veendi; oka ennek az itteni rendörség, mely minthogy a bécsiek fiókinézete, a magyarokali közlekedést szigorún tilalmazza, erősen akadályozza.

Ma tehát itt nagy, igen nagy ünnepély volt. Ujra hivatalába igtattatott Kudriafszki kedvence Massion a gyárigazgató s előléptetett Intendant Schewczik, kiben az összes cseh világnak magyarok elleni gyűlölete egybecsömosult. Kudriafszki, azt mondja a gonosz világ, Metternichnek természeti fia. Ezt én be nem bizonyíthatnám, de igen azt, hogy Metternich sárga-fekete lelkének csatlósa s veszett elveinek örököse, ki miután az adriai tengeren Windisgraetzel s Weldent fogott, most Frankfurtban ármánykodik a bécsi camarilla érdekel mellett. Ennek creaturái a fentebb nevezett két egyén.

De ön, szerkesztő! talán nem érti, miért kel-

lett a gyárigazgatónak újra igtattatni hivatalába? Megmondom. A vitéz Görgei bevéen Buda várát, győzelmében elbizottan egy törzstisztest küldött a hajógyárszigetre, fölhíván ennek lakóit a sziget feladására s eskümondásra, miszerint a magyar kormányhoz hűvek leendnek. Magának az igazgatónak is esküt kelle vala mondani, mert mindenki tudta s tudja, hogy ő volt az, ki az év elején, az osztrákok beütésekor nem kényszerítve, föl sem szólítva, hanem önként maga mellé parancsolván a sziget népségét, tömegestül ment hódolatra az ő-budai osztrák parancsnokhoz; ő volt az, ki a fegyvereket előbb mint beadatásuk megrendeltetett volna, a gyár emberétől beszédette s a camarilla zsoldosainak kezéhez juttatta. Ő volt az, ki Windisgraetznek a szigeten megjelent emberét, egyenest a Mészáros hadi gőzösről leszedett ágyukhoz vezette sat. M. a gyárigazgató, Bedenkzeitot kért, mit Görgei megbizotta nem engedett, tüsténti nyilatkozatot sürgetvén. M. nem ígért a magyar kormány iránt hűséget, Schewcziket consortes, kik a dynastia példája után, lelkek ellenére is, a szerint a mint kívántatik, készek fogadást tenni, megesküdtek mint a vöröshagyma. E szerint M. kimaradván hivatalából, helyette a derék, a lelkes, az értelmes, a vészek közt is honához hű, honáért áldozatokat hozott hajóskapitány, Erdélyi lett gyárigazgatóvá.

Mit gondol ön szerkesztő! meddig tartott örömlünk? Egy hétig. Ma nagy méltósággal előlép Massion, előbbi hivatalát újra elfoglalja, maga mellé Schewcziket másod igazgatóul kinevezi, a schwarzgelbek szarvait fölemeli, kiköszörüli, nekünk magyar érzelmeinknek jutalmunk a kútél, az ón, a kancsuka, mellyel hat hét múlva, ha az orosz-osztrák hadsereg ide fogott jöni, fenyegettetünk, jutalmunk a vándorbot, mert inkább Sibiria-ba költözünk, hol csak a test sanyargattatik, mind itt maradjunk gúnytárgyúl, s hon iránti érzelmeinkért maltraitérozassunk.

Ez volt a mai nagy ünnep, a pokol diadalának ünnepe, a honfiszivek keserűségének gyász-ünnepe. Görgei tiszte, ki M. igazgatónak, mint-hogy hűséget nem ígért, határozottan s változhatlanul felmondott, compromittálva, Erdélyi kapitány, a szakértő, honfiszellemű, egyhét kormányzat után, eldobva, farba rugva, csuffá téve, hogy helyette M., ki eddigelé sem esküdt hűséget, mételessen schwarzgelb szellemével a szigetet, kinek e hazára nézve nincs más érdeme, mint a mivel most fenhargon kérkedik, hogy nemzetünknek négy gőzhajót megmentett. (T. i. négy hajó a gyárban épen munkában, javítás alatt volt s fölszereltlen. Ezeket a vitéz bán nem használhatta a Flankenbewegungnál: de, ha jól tudom, tizenkét gőzhajónk van az eszéki vár fedezete alatt, ezek közül, mert használhatók voltak, egyet sem mentett meg M.) Ez aztán böles kormányzat, s mély politika!

Ha ez honunkban történik vala, azt mondának: Az ünneprendezőt a táblabírói avas múmiák közé méltó fektetni, ne leheljen halált az élet ellen; de minthogy a hajógyársziget csak honunkba inelavált külföld, tehát nem lehet másképp, benne a schwarzgelb lélek az úr!

De már bánni is kezdem, szerkesztő! hogy e

sorokat írák, Talán előbb, mint innen magyar földre menekülhetnék, megcsípi sarkamat a kigyó. A megirt ünnepély rendezője is vagy nem érti a Marciust, vagy nem ér rá olvasni. No akkor, ha innen kiszabadultam, az itteni szereplőkről hosszabb litaniát írok, az ünneprendezőről pedig velősb panegyrist.

Várad Péter.

Szerkesztő!

Lapjaink június 7-ki számában *A m n e s t i a* cím alatt a volt nagy-kállói véstörvényszéket érdeklőleg két valótlán állítás közöltek: ugyanis 1-ször hibásan állítatik, hogy nevezett törvényszék „meglövetet egy paraszt embert, ki az ellenségtől egy levél átvitelét kísérté meg.“ Mert kérdéses egyén nem csupán megkísérté a levél átvitelét, de azt rendeltetése helyére valóban el is vitte, s annak, kihez küldetett, által is adta; s mármár elszállítandó vala egy ellenséges osztrák tisztnek, kinek fölbérlett küldöttje vala, hátrahagyott podgyászát, midőn elfogtván, ebben meggátoltatott. 2-szor hamisan állítatik, „ hogy Inkey Eduard ellen pedig, ki hazája ellen a fanatismus dühösségével harczolt, ugyanazon törvényszék semmit sem akart tenni, huzta halasztotta a dolgot, míg semmiből semmi sem lett.“

Midőn szóban levő törvényszéknek nevezett fogoly általadatott, egyszersmind rendelet is érkezett az elnökhöz, mellyben meghagyatik, hogy Inkei fölött bővebb utasításig ítélet ne mondassék. Majd kevés később az osztrák fogolytisztekkeli bánásmódra vonatkozólag a „Közönyben“ kormányi értesítés volt olvasható, mellynek legalább a törvényszék előtt nem egészen világos szövegéből kétség merült fel az iránt, valljon Inkei ugy tekintendő-e mint hadi fogoly, vagy mint honáruló? Ebbeli kétsége eloszlatása végett az akkori honvédelmi bizottmányhoz járult a bíróság. Mely helyt pedig az ügy tárgyalásának ebbeli két akadályát elhárított, Inkeire nézve azonnal megkezdett a bírói eljárás; de midőn annak folyama alatt vádlott önvallomásában mentségeül oly tényre hivatkozott, mellynek beigazolhatása végett egy általa megnevezett nógrádmegyei losonezi tanunak törvényszék elébe rendeltetése vált szükségessé, a bíróság a köz igazság, s szabályozó országos határozatnál fogva a megkezdett eljárást érintett tanunak elérékezéséig felfüggeszteni lön kénytelen. Ezalatt azonban a nagy-kállói törvényszék feloszlatatván, minden további működése Inkeire nézve is megszűnt. Lehet-e tehát e tekintetben huzással, halasztással, semmit nemtevással vádolni a bíróságot? Mellynek becsülete, valamint az igazság érdekében is kérem önt, mint a törvényszéknek egyik volt ülnöke, jelen czáfolatnak legközelebbi közlendésére.

Schne László.

Nyilatkozat.

A fegyver-beszédő bizottmány ellen, a Marcius tegnapi számában név nélkül megjelent méltatlan gyanusításra.

A fegyverek beszédésével megbizatván, el voltunk egyszersmind látva kellő utasítással, mellyhez magunkat tartani kellett, ezen utasításokat mi egyesek tetszése-, vagy nem tetszésének alá nem rendelhetjük, s alárendelni nem akartuk és soha nem fogjuk. — Utasításunk szerint minden magány fegyverért, ha becsára 20 frtot. meg nem haladt, a becsárt megfizettük, s a menyire apró pénz hiányában nem fizethettünk, fizettünk jelenleg is. — A szuronyos fegyverért, magán fegyverért t. i. fizettünk vagy becsárt, vagy 15 p. frtot., ennél többet nem.

Álladalmi, vagyis szorosan vett bármí katonai fegyverért eddig nem fizettünk, csak térítvényt adtunk, mert az álladalom tulajdonát eladni, vagy megvenni senkinek szabad nem levén, az álladalom pénzét fecsérelni nem akartuk, s e részben kormánybiztos ur is szóval így utasított, Lahner tábornok ur pedig a fizetést szorosan megtiltotta, miután Buda bevétele után sok száz fegyverek hiányzottak.

A kezelésbe hatan folytunk be, balgatagság tehát itt oly Marcius-féle rendetlenséget vagy hűtlenséget fel is tenni akkor kivált, midőn hatunk fölött mintegy 600 fegyverbeadó ellenőrökök. Minden fegyver jegyző-könyvbe vezetettik, a becsár bele iratik, az ár ellenjegyzett nyugtatvány mellett fizettetik, az ajándék külön rovatba jegyztetik, s mind ezekről az illető kormánynak, melly által megbizatunk, okleveles számadás fogtétetni, mellyben ha rendetlenség vagy hűtlenség fog felfedeztetni, süttessék ránk a gyalázat bélyege, de kezelésünket tisztának s hűnek tudván és vallván, felszólítjuk a czikkirót, hogy ha neki, vagy bárkinek is követelése bármilyen van, alázza meg magát, bizonyosan elégtételt nyeread, addig is bárkinek tetszik, jegyzőkönyveinket s okleveleinket megvizsgálhatja, s biztosítjuk, hogy azokat rendben fogja találni.

Pest június 9-kén 1849.

A fegyverbeszedő bizottmány.

Egy kis curiosum a hadügyministeriumtól.

Tényt beszélék el egyszerű röviden, mintegy pro memoria azoknak, a kiket illet.

Manswürth rohamánál Austriában még a m. é. oct. 30-án bent a falu közepén, hová szakaszommal elsőnek jutott a szerencse berontanom, egy ellenséges golyó vállcsontomban olly veszedelmesen talált: hogy a seb megtört csontrészei miatt, mellyek időszakonként apróbb részletekben ügyes orvosom által most szedetnek ki, maiglan sem gyógyulhatott be.

Legelső gyógyíttatásom korszaka Posonyban volt 7 hétig, honnét Windischgrätz jövele miatt

Pestre az egyetemi kórházba vittem; innét pedig ismét az ellenség közeledtével Kecskemétre menekültem. Maradásom itt seml ehetett hosszas; mert a vasasok jövele febr. 12-én Debreczenbe kénytetett mennem, nem csekély szenvedéseim kíséretében. A debreczeni tábori fő kórodában fe-
küdttem mart. 30-ig, a midőn, a kórodai rosz lég miatt 8 héti szabadsággal, további ápolatásomat rokonimra bizandó, ismét Kecskemétre jöttem.

Az idő azonban eljár. Én jó eleve megyei orvos s saját helybeli ápoló orvosom által bizonyítványokat eszközölvén ki, kénytelenítettem még egy havi szabadságért könyörögni, reménylven, hogy sebem azalatt majd csak begyógyuland.

A hadügyministerium azonban nagy kegyesen következőkben válaszolt:

„A négyheti szabadság megadatik ugyan; de azon megjegyzéssel, hogy ha ezen idő leforgása alatt sem kelne be folyamodó, zászlóaljához, akkor számszelettel tekintendő, illetményétől megfosztatik!“

Köszönöm szépen.

Ezen határozat az atyalstent oda utasítja, miszerint az egy hónap alatt a folyamodó hadnagyot meggyógyítsa, vagy ha nem, ő feleljen róla, ha illetményétől megfosztatik.

Megfosztatik pedig — másként combinálnom lehet — mert:

1. Maga volt oka szenvedéseinek, minek rohan annyira elő, hogy nyakba lőhették.

2. Miért, hogy olly tömérdek idő alatt sem gyógyult be a seb, melly miatt most az álladalom ingyenélőt kénytelen tartani, holott ugy igazságos, miszerint:

3. A ki nem dolgozik, ne is egyék.

Már pedig t. hadügy-ministerium, úgy látszik, hogy parancsából sebem még két hó múlva is aligha gyógyuland be; mert caries működik a megtört csontrészek körül; mellyek azonban, ha kiszedetnek, ismét szolgálatra képes egyén lennek. —

Mindazonáltal — különben jó egészségben lévén, határidőm előtt jóval be fogok kelni zászlóaljhoz, bármilyen veszélyt hozzon nyílt sebemre a táborozási terhes jövendő. Higyjék el önök, ha valaki, én meg tudom vetni az életet.

Kecskemét június 9-én 1849.

Gömöri Frigyes,
honvéd-hadnagy a 71-dik
zászlóaljtól.

H I R D E T É S E K.

7—5

Balassovits K. zongoráit mind vevésre mind hónapos bérletre ajánlja. Tára van Váci úton Dischérfele házban 1388 sz. 3-ik emeletben.

A Marcius 15-ke f. 6. majus 17-ki 24-ik számában H. K. felszólítja Csep. hadnagyot, hogy tartozását az általa elvitetett kardokért 24 óra alatt fizesse ki. Nehogy ismerőseim a felszólított alatt engem gyanítsanak, ezennel kijelentem, hogy semmiféle H. K.-val kardok iránt viszonyban nem állok, s hogy azt, mit vásárlók, mindenkor készpénzzel szoktam fizetni.

Csepcesányi Gyula,
hadnagy a 41-ik z. a. Békésből.

2—1

Ehriz Paulina nővérem, az ellenségnek Torontálmegyébe történt bevonulásakor két gyermekemmel eltávoztván, ezennel felszólítom, hogy hol létéről engem mielőbb tudósítson. Főlkérek egyszerűs mindent, hol létéről sziveskedjenek tudósítani.

Szathmárm. Pálfalván, Ehriz M.

Figyelmeztetés

az első magyar tiszagözhajózási
társaság ügyében.

A társaságnak Skela-Chladován Orsova alatt telelt, felszállítás végett leküldött társasági ügyvivő által kitűnő jó gépezetűnek talált „Debreczen“ nevű gőzhajója a vaskapun már szerencsésen átérkezett. Nehogy a társaság a befizetési elmulasztott részletfizetések miatt további teendőiben akadályoztassék, az ország kormányától ideiglenesen segedelmet nyervén, a t. cz. részvényes urak felszólítatnak: miként a már rég kiirt 4 részvényrészleget, vagyis minden 100 forintot tevő részvényről 70 ezüst forintot, mennyiben hátramaradásban vannak, folyó 1849. évi július hónap 30-dik napjáig Pesten Vodiáner és fia irodájában délutáni 4 órától 6 óráig, Debreczenben Rikl J. Anselmnél, Miskolczon Farkas Lászlónál és Lichtenstein Józsefnél, Szegeden Vodiáner és fia irodájában, Szathmár-Németiben Veiss Jánosnál, — hol az alapszabályok is áttekinthetők, — mulhatatlanul befizessék; ellenkező esetben az alapszabályok 7-dik §. értelmében a késedelmes fizetőknek ideiglenes részvényjegyei hirdapok utján hirdetés által megsemmisítetnek, a befizetett részvényrészlegek pedig a társaság vagyonához fognak csatoltatni, f. évi január 15-re, úgy ápril 15-re meghatározott fizetési határidőt a létűnt események miatt meghosszabbítani kelltvén. Végre

A f. 1849. évi január hónapban a közönséggel tudatni ígért számadások a legközelebbi időkben lefolyt rendkívüli körülmények által előidézett akadályok mellett is bevégeztetvén, már részint megvizsgálva, részint vizsgálat alatt lévén, azok a társasági gőzhajónak nem sokára lendő megérkezéssel nyilvánosan közölni fognak; addig is megtekinthetők Pesten Vodiáner és fia irodájában naponként délutáni 4 órától 6 óráig. Kelt Pesten 1849. évi május 25-én.

A választmány által.

3—2

Kiadó szállás.

Leopold utca 189 sz. a. ház első emeletében vagy két egymásba nyíló parketirozott, s csinosan burorított utca-szoba, külön bejárattal, mellynek egyike Lipót-, másika serfőző-utczára két két ablakkal létezik, havonkénti vagy akár évenyedenkénti előfizetés mellett csupán magányzó urak részére bérbe adandó; értesülhetni ugyanott jobbra 1-ső ajtóban.

3—2

Árverési hirdetés.

Néhai Szilassy Ferencz urnak Pestmegyében Alsó-Dánosi pusztán a pilli vasutközelében majd-2,000 holdakat tevő birtoka, ott helyben a csósz háznál részint készpénz, részint elfogadható biztosíték mellett, folyó évi július 5-dikén egészben, vagy apróbb részekben is, — sőt benne a homokosabb rész házhelyekre kiosztva, csódtörvényszéki ítélet következtében el fog árvereztetni, — melly időre a venni szándékozók ezennel meghívatnak

Lisznyai Gedeon
végrehajtó által.

3—3

A NÉP BARÁTJA

czimű folyóirat

1849-diki majus és június havi számai-ra 40 ezüst krajczárral és júliustól december végeig 3 ezüst forinttal lehet előfizetni Pesten a kiadóhivatalban Magyar Mihály könyváránál a ferencziek terén 410-dik szám alatt (az egyetem- és kalap-utca sarkán) és vidéken minden álladalmi postahivatalnál. —

Nemzeti színház.

Pest, kedden, június 12-kén, 1849.

SEVILLAI BORBÉLY.

Vig opera 2 felvonásban. Zenéjét szerette Rossini.

Rendező: Szerdahelyi.

Személyek:

Gróf Almaviva	—	—	Farkas Károly.
Bartolo, orvos	—	—	Benza.
Rosina, gyámleánya	—	—	Hollósi Kor.
Basilio, zenemester	—	—	Farkas Lajos.
Figaro, borbély	—	—	Füredi.
Bertha, Rosina nevelője	—	—	Hubenainé.
Órtiszt	—	—	Mezel.
Fiorillo, Almaviva inasa	—	—	Hubenai J.
Ambrosio, Bartolo szolgálja	—	—	Korcaek.
Jegyző	—	—	Petrik.

Órök. Zenészek.

A második felvonásban előfordulandó népdalok: I. „Télen nyáron pusztán az én lakásom“ zenéje Egressi Benjámintól; éneklő Hollósi Kornélia. II. „Ereszkedik le a felhő“ zenéje Egressi Benjámintól; éneklő Farkas Károly.

Kezdeté 7 órakor, vége 9-kor.